

Jeg har hr. Keld Albrechtsen mistænkt for at være en skabseuropæer, der i det stille går og er misundelig på SF's formand, fordi denne er blevet udnævnt til årets europæer.

Men jeg vil bare gentage, at regeringens mål ligger fuldstændig fast: Danmark bør fuldt og helt med i EU.

Jeg er enig med hr. Nyrup Rasmussen i, at det danske formandskab kan være et godt afsæt for en fremadrettet debat. Men jeg synes, at vi skal tage debatten om indholdet frem for en datodebat. Lad mig derfor gentage: Regeringen har ikke truffet nogen beslutning. Den vil foreløbig ikke træffe nogen beslutning om, hvornår det rigtige tidspunkt er til en sådan folkeafstemning eller flere folkeafstemninger. Den sag skal modnes til en klog beslutning først.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Vi har jo efterhånden hørt nogle gange, at Venstres politik er, at landbrugspolitikken skal afvikles. Der hviler man så trygt i sikker forvisning om, at det vil der altid være nogle lande, der modsætter sig. Den eneste fremkommelige måde at komme i gang på ville være, hvis nogle satte sig ned og lavede en plan. Derfor vil jeg spørge: Vil regeringen på et eller andet tidspunkt fremlægge en plan, hvor man trinvis skitserer, hvordan landbrugsstøtten helt kan afvikles?

Hvis nu man anerkender argumentationen om, at det forstyrrede udvidelsen og derfor ikke skal ske nu, er det så punkt 1, som regeringen rejser i januar måned, når formandskabet er slut, når nu man så gerne vil af med landbrugsstøtten?

Jeg har et andet spørgsmål. Statsministeren siger, at det der med landbrugsstøtte har de ikke godt af i Østeuropa. Det er jo en erfaren mand, der taler, må man sige, ud fra de vestlige erfaringer. Er det ikke lidt flot at sige til lande, der er på et langt, langt lavere niveau, at det har I ikke godt af? Jeg er enig i, at de ikke har godt af det. Jeg er enig i, at man ikke skal udvikle landbrugsstøtteordninger. Men så må man lave en plan for afvikling af landbrugsstøtteordninger, så det bliver til noget og ikke kun til snak.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

I en travl hverdag kunne det jo være, at statsministeren en gang fik lejlighed til at læse referatet af denne her debat. Hvis statsministeren gjorde

det, ville statsministeren erfare, at jeg undervejs sagde to ting om landbrugspolitikken.

Punkt 1: At blande en reform ind i de nuværende forhandlinger ville være at lægge gift for optagerlandene.

Punkt 2: Alle, inklusive statsministeren, men også Venstres ordfører, erkendte under debatten, at en af de store, alvorlige knaster, som formentlig kun kan løses af politikerne i december måned, netop bliver landbrugsspørgsmålene, og det ved vi alle.

Kl. 15.35

Med de udmeldinger, der er kommet fra Kommissionen, og som jeg i øvrigt langt hen ad vejen finder er fornuftige, til de reaktioner, der har været fra en række øst- og centraleuropæiske lande, står det klart, at der her er en knast, som kun politikere er i stand til at fjerne. Det, jeg tillod mig undervejs, var ikke i detaljer eller procenter at ville vide, hvor regeringen fortsat kunne se en løsning på problemet, men en antydning af, i hvilken retning det er, da jo både statsministeren, udenrigsministeren og Venstres ordfører klart erkendte, at her var problemet. Jeg bad såmænd ikke om mere, vil jeg sige til statsministeren. Jeg synes faktisk, at man, når vi har en generel debat om formandskabet, så også må kunne forlange, at regeringen ikke i detaljer, men på nogle overordnede visionsplaner kunne fortælle, i hvilken retning vi burde gå.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige til statsministeren, at jeg faktisk ikke var misundelig på hr. Holger K. Nielsen. Jeg var faktisk noget lettet over, at det blev ham og ikke mig, og jeg under ham gerne titlen. Det vil jeg gerne sige.

Hvis statsministeren havde fulgt mit forslag om en folkeafstemning om en ændring af undtagelserne, og hvis nejsiden havde gjort det samme, kunne det faktisk være, at regeringen kunne have vundet en folkeafstemning. Nu styrer regeringen formentlig mod et nederlag, for regeringen vil have en alt eller intet-afstemning om en fuldstændig ophævelse af undtagelserne. Det tror jeg ikke på regeringen kan få befolkningen til, og jeg siger til regeringen: Så kom bare an, så prøver vi én gang til, og så vil jeg tro, at I bliver stemt ned.

Men det korte af det lange er – det vil jeg gerne takke statsministeren for et klart svar på – at vi ikke ved, hvornår folkeafstemningen kommer. Den kommer, når regeringen beslutter at